

VESELJE Z RAZLOGOM

V mladi družini naših prijateljev se je rodil nov zemljan, tretji otrok. Otrok ljubezni, toplo pričakovan od več ljudi, zato ni čudno, da je na svet prinesel polno veselja in predvsem čisto ljubezen. Pravi čudež.

Počasi bo rasel in že pri enem letu bo vedel, na katero struno mora zaigrati, da od vsakega dobi, kar želi. Preračunljivost? Ne, samo boj za obstanek, želja po življenju. Ja, to malo dete bo prineslo veliko dela, neprespanih noči in tudi sivih las, pa vendar, rojeno je dete, novo življenje.

Res je, na zemlji je veliko hudobije, a dobrote je veliko več. Vedno znova se mi odločamo za dobro ali za slabo, odločmo se prav.

Novorojeni prinaša ljubezen od samega Stvarnika, to je največji dar, ki ga lahko dobimo. Zato se veselimo z vsem srcem, kajti ljubezen je vedno razlog za veselje.

Hermina Cankar

PROTI NESREČI SE BORIŠ S PAMETJO, NE S SOLZAMI!

(japonski pregovor)

»Mladi 'punci' se zdi imenitno,« mi je pred četrst stoletja razlagal sodelavec v nekem ljubljanskem podjetju, »če se njen fant v petek zvečer malo napije. Takrat postane strašno zabaven in je glavni v družbi. Potem ji ta fant naredi otroka in vse se spremeni. Ko z družbo zvrne nekaj kozarčkov, dobi na domačem pragu v obraz kup sočnih izrazov (ker smo župnijski list, jih seveda ne bom ponavljal). Zato je povsem zmeden: prej je bil glavni frajer, zdaj pa je največja baraba, čeprav ves čas počne isto.«

Lani se je v Sloveniji poročilo 6.571 parov, 2.469 zakonskih zvez pa je razpadlo. Nekaj ločenih se je v stiski obrnilo na cerkveno sodišče. Če to ugotovi, da zakon ni bil veljavno sklenjen, razglasi njegovo ničnost. V tem primeru sta bivša zakonca prosta in se lahko znova poročita, kot da nista bila še nikoli poročena.

»Veliko zakonov je ničnih zato, ker eden od zakoncev ali pa oba nista bila dovolj osebno zrela za poroko,« pravijo cerkveni pravniki. Ja koliko parov pa je ob poroki res zrelih? Z Ano sva med skupno hojo dve leti obiskovala šolo za zakon, kjer sva se na dolgo in široko pogovorila o pomembnih življenjskih vprašanjih. Ker sva se poleg tega spoznavala v različnih življenjskih okoliščinah in ugotovila, da imava podobne cilje in želje, sva bila prepričana, da sva dobro pripravljena na »usodni da«. A glej ga zlomka: že drugi dan po poroki sva se sprla. Ščasoma sva ugotovila, da se osebno in skupno zorenje s poroko ne konča, ampak resno nadaljuje.

Stopnja osebne zrelosti je delno odvisna od starosti. Leta nam prinesejo potrebne izkušnje, da se ne zaletavamo z glavo v zid in ne gremo prevečkrat na led. Vendar pa je odločilno, ali smo se pripravljene vzeti v roke in iz sebe narediti kaj več od sivega povprečja. Spreminjanje sebe je težaško delo. Blagor tistemu, ki se uči na majhnih napakah in nenehno preverja učinke svojega ravnanja (odličen pripomoček za to je vsakodnevno spraševanje vesti). A bodimo iskreni: večino od nas pripravijo do korenitih sprememb šele hudi porazi in preizkušnje. Bog od nas ne zahteva popolnosti, zato je prav, da smo tudi mi usmiljeni s seboj. Pričakuje pa, da bomo prepoznali svoje napake in se z njimi pogumno spopadli.

Okrog božiča bomo peli pesem o potovanju Jožefa in Marije v mesto Betlehem. V Svetem pismu ni veliko podatkov o njunem medsebojnem odnosu, vendar lahko iz zapisanega sklepamo, da sta se razumela in imela rada. Če ju bomo prosili, bosta morda tudi nam pomagala do osebne zrelosti in zakonske sreče. Marsikaj pa lahko seveda naredimo tudi sami: z ženo se lahko namesto v trgovski center odpraviva na sprehod v dvoje, se kakšen večer namesto v televizor zazreva drug v drugega in se zapleteva v dolg pogovor ali pa se odločiva, da se bova končno pridružila zakonski skupini v domači župniji. Včasih so potrebna odločna dejanja. »Proti nesreči se boriš s pametjo, ne s solzami,« pravi japonski pregovor.

Andrej Praznik

MOJIH ŠEST BOŽIČEV

Letos sta zakonski jubilej praznovala tudi gospa Angelca in gospod Janez Žakelj. V redakciji Glasa sv. Martina smo predlagali, da bi ju zaprosili, ali bi nam za božično številko kaj napisala o njenih 55 letih zakona in družinskega življenja. In tako je pred nami čudovita izpoved gospe Angelce.

Oba z možem izhajava iz številne družine. Ko sva se spoznavala, sva že govorila o tem, da si veliko družino želiva tudi midva. Vsaj štiri otroke, če Bog da. In hvala Bogu, jih je res. Ne glede na čas, v katerem je naša družina rasla in ni bil naklonjen družinam z več otroki, sva vsakega posebej z veseljem sprejela. Hvala Bogu, je bilo vseh šest zdravih in z Božjo pomočjo srečnih in veselih.

Kmalu po poroki sva spoznala, da nama je Bog naklonil največji dar. Pod mojim srcem je raslo novo življenje. Ob neizmerenem veselju me je tudi skrbelo, ali bom sposobna prav vzgajati. Vse to sva z možem položila Mariji v varstvo. Božja pomoč je bila tista, ki nama je dala veselje nad vsakim novim življenjem.

Že za prvega otroka sem šivala srajčke in pripravila vse potrebno kar doma. Darilnih paketov takrat ni bilo. Tudi glede poroda je bilo pred 55 leti drugače kot sedaj. Ni bilo mogoče, da bi bil pri

porodu prisoten mož. Obiski v sobi niso bili dovoljeni. Če si bil pri moči, si lahko šel k vhodu, kjer sta se srečala. Porodniškega dopusta je bilo le tri mesece.

Prva nosečnost je potekala zelo dobro, brez težav. Ko pa sem imela močne popadke, sem bila sama doma. Mož je bil na službeni poti v Italiji. Telefonov takrat še ni bilo po hišah, edini je bil v tovarni Alpina. Svakinja je šla iskat babico in ko je prišel rešilni avto, osebnih takrat še ni bilo, mi je že odtekla voda. Babica ni šla z mano, ker ni imela prevoza za domov. V bolnišnici mi niso verjeli, da je porod že tako daleč. Ker nisem imela strokovnega spremstva, so me poleg vsega pustili še čakati in me na porod pripravljali po običajni poti. Bili so zelo grobi, kot bi naredila nekaj hudega, da sem otroka sploh sprejela. Zaradi grozних bolečin sem mislila, da bom umrla. K sreči se je rodila živa in zdrava deklica, in to ravno za prvo obletnico poroke.

Potek druge nosečnosti je bil bistveno težji. Že v tretjem mesecu sem močno krvavela. Z rešilcem so me peljali v porodnišnico. Po pregledu mi je zdravnik veselo rekel, naj kar malo počakam, da bom kmalu splavila. Z vso močjo sem ga prosila, naj mi vendarle pomaga, da bi otroka rada obdržala. Čudil se je, zakaj sploh hočem obdržati otroka, saj imam že enega. Po kratkem premisleku mi je vseeno pomagal, da sem lahko ostala v porodnišnici. Po mesecu terapije in neprestanem mirovanju se je vse skupaj toliko umirilo, da sem lahko odšla domov. Do poroda nisem smela dvigniti niti najmanjšega bremena. Najtežje je bilo, ker ob tem nisem mogla vzeti v naročje svoje še ne enoletne hčerke. Vsak napor bi povzročil krvavitev. Zaradi rizične nosečnosti je bilo življenje obeh na kocki. Mož je to vedel, vendar mi je povedal šele po porodu, ker mi je hotel odvzeti strah. Kljub izvenmaternični nosečnosti in ob veliki izgubi krvi sem s carskim rezom rodila zdravega otroka. Že prvi dan so ga nesli na študentsko predavanje kot izreden primer izjemnega in srečnega rojstva.

Ob tretjem porodu je ob meni bila cela ekipa, ker so se bali, da bo kaj narobe. Pa je šlo vse krasno.

Četrtrič sem čakala celo noč. Bil je ravno čas počitka ... Zjutraj sem rodila. Bilo je vse dobro.

Petega otroka sem dobila v naročje ravno na sveti večer. Vsak porod je nekaj posebnega in vsakič sem se spraševala, kakšne načrte ima Bog s tem otrokom.

Po rojstvu šestega otroka so mi hoteli narediti sterilizacijo, češ da imam slabo kri, da imam otrok že dovolj. Ker nisem privolila v ta poseg, so poklicali tudi moža, da je moral podpisati, da me v vsem podpira in da ne dovoli tega posega.

Prav za take stvari, ki sva jih z možem reševala skupaj, in za podporo, ki sem jo dobila od njega, sem Bogu še posebno hvaležna. Čutim, da je za zakon bistveno, da se zakonca med sabo podpirata v težkih preizkušnjah. Ob spominu na pretekle dogodke je v meni hvaležnost za številne milosti, ki jih je Bog oživiljal v najinem zakonu.

Angelca Žakelj

KRONIKA OD SEPTEMBRA DO KONCA LETA 2015

12. 9. sem šel skupaj z delavkami iz vrtca na prvi »sindikalni izlet«. V prijetnem vzdušju smo preživeli dan.

3. 10. je potekal dekanijski ministrantski kviz, na katerem sta Benedikt Praznik in Domen Trček v kategoriji mlajših ministrantov osvojila prvo mesto. Na škofijskem kvizu, ki je bil 7. 11., pa sta zasedla peto mesto.

15. 11. smo po svetih mašah brezplačno delili novo knjigo, ki jo je izdala župnija. Naslov knjige je Otroška (ne)odraslost Žirovcev – sobivanje različnih je bogastvo. V njej je celotna kronika od leta 1975 in do začetka septembra letošnjega leta, zraven pa je tudi nekaj prispevkov drugih avtorjev. Knjiga je bila, kot sem upal, v večini lepo in dobrohotno sprejeta.

Posredujem vam pisno mnenje, ki sem ga prejel:

»Spoštovani g. župnik. Včeraj sem okrog 18. ure vzela v roke knjigo in jo ob 22.15 prebrano zaprla. Imam pač to "grdo" navado, da če me knjiga zanima, je ne zaprem prej, preden je ne preberem do konca. G. župnik, lepa hvala, da ste dali kroniko že sedaj med ljudi. Kronika res nima pravega pomena, če je spravljena v predalu, pa se jo izda šele takrat, ko tistih, ki so jo pisali, ni več. Tudi sama marsikaj zapišem (kot je tudi moj oče) in me dogajanja za nazaj vedno zelo zanimajo. Mogoče mi rahlo ni všeč prvi del naslova, kvečjemu če z vsem spoštovanjem lahko vanj vključim tudi vse kroniste. Kako zelo se kaže značaj posameznega kronista iz pisanja. Vsak posameznik je bolj občutljiv na drugačno struno. Smo pač vsi ljudje s svojimi posebnostmi; poleg dobrih imamo tudi slabe lastnosti. Nihče, ne samo duhovniki, pa se ne sme vesti tako, da bi bil vsem všeč. Poznam mnogo ljudi po vsej Sloveniji, pa ne vem, če se Žirovci res kaj razlikujemo od povprečja. Ali pač? Včasih imamo zato tudi vzrok. Prilagam pesmico, ki sem jo napisala pred 15 leti, v kateri omenjam nekaj do takratnih žirovskih problemov. Še enkrat lepa hvala za odločitev, da daste kroniko med ljudi. Ohranite to navado.«

G. M.

Dobil pa sem tudi drugo pisno mnenje, katerega zadnji stavek se glasi takole: »Lahko samo obžalujem takšno nespametno ravnanje.« (Celotna vsebina mnenja je vpisana v rokopisu kronike.)

Obe mnenji spoštujem, res pa ne vem, zakaj bi naj bila izdaja knjige nespametno ravnanje, saj sem želel le spodbuditi ljudi k razmišljanju, morda tudi k samorefleksiji.

20. 11. sem šel s člani ZŠAM-a Žiri na celodnevno strokovno ekskurzijo. Imeli smo se lepo, pogovori so bili zanimivi.

Nepregledne množice ljudi, ki jih mediji imenujejo migranti, prihajajo po različnih poteh v Evropo, tudi preko Slovenije. Predvsem v Nemčijo želijo priti v večini brez veljavnih dokumentov in viz. Države na njihovi poti pa to dopuščajo. Verjamem, da jih precej res želi iz Sirije, Iraka in ostalih držav, kjer divjajo vojne

in za življenje ni varno, drugam, v mirne predele. Za to imajo vso pravico, a ne na račun izsiljevanja, protestiranja in nezadovoljstva.

26. 11. smo v župniji sprejeli Križ mladih, ob njem molili ter se pogovarjali o Jezusovem poslanstvu in poslanstvu mladih.

Od 18. 12. do 20. 12. so potekale birmanske duhovne vaje v Adergasu.

Leto 2015 je bilo bogato leto. Bogu hvala zanj.

Igor Jereb, žpk

OB REFERENDUMU

V javnosti odmeva napovedani referendum o novem družinskem zakonu, ki bo v nedeljo, 20. 12. 2015. Novi zakon je bil sprejet politično. Treba pa je vedeti, da je vsebina, o kateri je v njem govora, večja od politike in se tiče družin in naroda. Zato ima vsak veren človek dolžnost, da v skladu s svojim verovanjem in dožemanjem življenja potrka na svojo vest in tudi na vest drugih ter jih spodbudi, da bodo šli na referendum in glasovali PROTI. S tem ne bomo glasovali proti nikomur, glasovali bomo le in samo proti spreminjanju naravnega reda, ki ga je Bog Stvarnik položil v našo naravo. Pomemben je vsak glas, zato vas vabimo, da se gotovo odzovete.

- Gre za usodo otrok!
- Gre za zaščito pravice vseh otrok do mame in očeta!
- Gre za stare starše, ki ne bodo smeli posvojiti svojih vnukov!
- Gre za zakonsko zvezo med možem in ženo in ne med dvema osebama!
- Nočemo, da bi vplivali na otroke, naj si spreminjajo spol in spolno usmerjenost!
- Hočemo, da šola otroke vzgaja k poštenju, da privzgaja prijateljstvo, sočutje in ljubezen!
- Prizadevanje za naše vrednote je naša pravica!

Igor Jereb, žpk

Izdala Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. TRR: 07000-0000846221
Odgovarja: Igor Jereb, župnik. ☎ 04 5105 000, ✉ zupnija.ziri@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>
mobitel župnik: Igor Jereb: 041 703 578, mobitel duhovni pomočnik Jakob Kralj: 031 850 443
Duhovnik je na voljo po vsaki sveti maši.
Naklada: 750 izvodov